

вамы, были вече намѣрили общо одобреніе. Архидіаконъ-тъ причастявалъ и на Новѣ Годинѣ, и пакъ на слѣдующѣ-тѣ Недѣлиѣ; и отъ онова врѣме, обрядъ-тъ на Причащеніе-то ся извършвалъ редовно. Айнзиделнѣ, единъ отъ членове-тѣ на Електоровъ-тъ съвѣтъ, като изобличилъ Карлщадта за дѣто съ това той искалъ ужь да ся прослави, — “Благородный Г-не,” отговорилъ му Карлщадтъ, “азъ быхъ посрѣщнѣлъ всяко-яче смърть-тѣ си, но не быхъ ся оставилъ отъ да ся рѣководѣж отъ Св. Писаніе. Слово-то Божіе така ми е повліяло . . . горко ми ако не проповѣдвамъ.”

Прѣзъ Іануарій, Виттембергскый-тъ Градскы Съвѣтъ постановилъ да ся приима св. причастіе споредъ поправеный-тъ трѣбникъ. Така сѣщо, мѣрки были зеты за въдвореніе вліяніе-то на религіѣ-тѣ върху нравы-тѣ на человекы-тѣ; защото цѣль-та на Реформаціѣ-тѣ е была да възстанови едноврѣменно вѣрѣ-тѣ, Христіанско-то богослуженіе, и общественѣ-тѣ нравственность. Постановило ся да не ся оставятъ вече да просятъ улични просяци, были тѣ иноци или другы, и да ся опрѣдѣли на всѣкъ улицѣ по единъ человекъ, познать за благочестивъ, който да ся грыжи за бѣдны-тѣ, и да повыква прѣдъ Университетъ-тъ или Градскый-тъ Съвѣтъ таквызи който нарушаватъ редъ-тъ.